

argazkigintza > argi-itzalak

Aro digitalaren abaroan

Gorka Lasa argazkilaria digitala da; Internet bidez hauspotu du bere zaletasuna.

IDOIA ETXEBERRIA

Gorka Lasari (Zarautz, 1972) betidanik gustatu zaio argazkilaritza, baina duela lau urte hasi zen «serio praktikatzen». Teknologia berriei esker hasi ere: argazkilaritzako foroetan, Interneten. Hantxe jartzen zituen argazkiak, eta egiten zizkioten kritikekin eta gomendioekin «pixkanaka ikasten» zihoan, probatzen, hobetzen. Irudi gehiago ateratzeko pizgarria zen sarea, eta baita lagunak egiteko bide polita ere: «Toki askotako argazkizaleak elkartu ginen: Gijon, Vigo... nahi-ko lagun koadrila polita egin genuen. Hor hasi ginen, eta gus- tua hartu genion. Eta pentsatu genuen guk geure web orrialdea eduki nahi genuela. Eta hala jaio zen www.caborian.com foroa, jolas bezala». Urrian bi urte beteko dira sortu zutela; zazpi kide ziren orduan, eta sei bat mila dira orain.

Foroetan *Lur* ezizena erabiltzen zuen, «*Lur* delako nire amaren txakurra, oso txakur jatorra» eta horretxekin geratu da. Hala sinatzen ditu bere argazkiak. Argazki digitalak egin ditu hasieratik, eta esparru asko jorratu ditu denbora gutxian: paisaiak, bidaia argazkiak, estudiokoak, koloretan, zuri-beltzean... «Gehienbat jendea azaltzea gustatzen zait: bai bidaia- tan ateratakoak, bai estudioetan ateratakoak, prestatuak». Bere lanetan garapena egon dela igarri du Lasak: «2004ko bidaian gertutik atera nituen erretratu asko, oso itxiak; eta iaz enkoadrea irekitzen joan nintzen, angelua, elementu gehiago sartuz». Azkenengo urte eta erdian asko dabil sakontzen konposizioan: «Ahal dudana argazki orekatuenak egiten saiatzen naiz, transmititu nahi dudana ahal den ondoen islatzen konposizioaren bidez». Eta zuri-beltzean jardun du hainbatetan. «Kolare gabe, konposizioa gehiago landu behar da».

Eta gero eta gehiago erakartzen dute estudioko argazkiek. Kate Love modeloarekin, esaterako, sail bat egin zuen. «Argazkiak guretzat egiten ditugu, ez saltzeko. AE-Betako neska bat da; Internet bidez jarri ginen harremanetan. Hemen egonaldia eta bazkariak ordaindu genizkion, eta musu truk egin genituen argazkiak. Bera argazkiekin geratu zen, eta gu ere bai, baina sinatu genuen gutako inork ez zituela argazki ho-

■ nortasun agiria

■ **Izena:** Gorka Lasa Oliden.

■ **Jaio:** Zarautzen, 1972an.

■ **Ogibidea:** Ingeniaria.

■ **Argazkilaritza:** Bere kabuz ikasi du. 2002an hasi zen serio. Argazki digitalekin. Jendea erretratzen du batez ere. Zarauzko Argazkizale Elkarte-ko kidea da, eta www.caborian.com argazkilaritzari buruzko webgunearen sortzaileetako bat.

■ **Sariak:** Hainbat sari lortu ditu. Gipuzkoako Argazkilaria Profesionalen Elkarteak antolatzen duen lehiaketa irabazi du azken bi urteetan. FIAP sarietan sari bat lortu zuen iaz. Eta Argizaiola sarietan, accésita aurten.

■ **Sarean:** Haren lanak ikusteko webgunea: www.lurphoto.com.

riek salduko». Lasa ez da argazkien bizkar bizi: ingeniaria da ogibidez. Eta, gainera, zalantza egin du argazkiekin ateratzeaz bizi nahi-ko lukeen galdetu diogunean: «Alternatiba bat da beti, baina behin ere ez dakizu zaletasuna lan bihurtzea ez ote den zaletasunari kontra egitea. Seguruenez, horretaz ere nazkatu egingo nintzateke».

Aste barruan ez du kamera erabiltzen, normalean. «Asteburuetan elkartzen gara argazkiak ateratzera norabait joateko: Geterian, Zarautzen bertan... edo estudio batean». Lehen baino hitzordu gutxiago egiten ditu, hala ere: alaba txikiak denbora asko kentzen dio. Eta makina bat argazki atera dio, nola ez. «Nazkatu ederra hartu behar du handitzen denean!», esan digu barrez. Bidaietara bai, beti aldean darama kamera. Are gehiago: «Bidaiak argazkiak ateratzeko prestatzen ditugu, propio. Iaz bospasei lagun Indiara joan ginen argazkiak ateratzera». Ezin du edozeinekin bidaiatu, beraz: «Nazka-nazka eginda bukatu-ko luke! Nik zortea daukat, Goretti nire emazteari ere gustatzen zaizkiolako argazkiak. Berak ere ulertzen du, eta askotan esaten dit: *Begiratu hori!* Eskerrak eman nahi-ko nizkioke bere laguntza eta pazientziarengatik, kar, kar, kar». Ezkonbidaian ere Indian izan ziren: «17 karrete bota nituen, baina orduan batere arrastorik ez nuen zer egiten ari nintzen!».

Argazki digitalek badute, Lasaren ustez, abantailarik: «Analogikoarekin ez bezala, argazkiaren kontrol osoa daukazu, hasieratik amaierara. Eta prozesu bera askoz azkarrago egin dezakezu. Baina argazkia *ukitu* egin duzula esaten duzula, ematen du tranpa egin duzula! Semantika kontua ere bada: argazkiak tratatu egiten dira; kolorea, argia... eta horretan

nik ez dut inongo arazorik ikusten». Kamera digitalek dituzten mugak gainditzeko modua dela dio: «Argazki digitalak derrigorrean tratatu behar dituzu; RAW formatuan ateratakoak, ehunetik ehun». Gainera, sormena lantzeko bidea ere ematen du. «Argazkia txarra bada, nahi duzun *ukitua* egiozu, baina txarra izango da. Hori bai, argazkia ona bada, *ukituekin* askoz hobea egin dezakezu: marko bat jartzea bezala da. Markoak ez du argazkia hobea egiten, baina on bat txartu lezake. Tratamendu txarrak argazki ona izorratu dezake».

Argazkiak ateratzean zailena «argazkia bera ikustea» dela iruditzen zaio: «Ikusten ari zaren horrek argazki bat merezi duela momentuan konturatzea. Hori bilatzen jakitea eta begirada horretara egokitzea». Argazki mordoa atera bai, baina ez du erakusketa asko egin: «Ez naiz asko ibiltzen bila. Lehiaketak ere ez zaizkit askorik gustatzen; badauzkat hiru edo lau, eta hara bidaltzen ditut argazkiak. Eta erakusketak aukera ateratzen denean egiten ditut. Hurrengoa igual Zarautzen egingo dut...».

Eraso musika taldearen diskorako ateratako argazkia.

Bi modelorekin egindako argazki saileko ale bat.

Aita-semeak. Indian ateratako argazkia.

Kate Love modeloari gas maskarekin egindako argazkietako bat.